

**OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENÍ DLA KOMISJI EGZAMINACYJNEJ**  
**DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA ADMINISTRACYJNEGO**  
(EGZAMIN RADCOWSKI – 4 KWIEŦNIA 2025 r.)

Zdaniem zespołu do przygotowania zadań na egzamin radcowski, w przypadku zadania z zakresu prawa administracyjnego, celowe jest sporządzenie skargi do sądu administracyjnego, ponieważ organy obu instancji dopuściły się następujących naruszeń przepisów prawa materialnego i przepisów procedury administracyjnej:

1. Organ odwoławczy naruszył art. 49f ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo budowlane (dalej: „ustawy”), przez jego błędną wykładnię uznając, że uproszczone postępowanie legalizacyjne może być wszczęte tylko na wniosek uprawnionego, gdy tymczasem - według tego przepisu - postępowanie takie, w okolicznościach faktycznych zadania, organ powinien był wszcząć z urzędu (od zakończenia budowy budynku w zadaniu upłynęło ponad 20 lat).

Prawidłowa wykładnia powołanego przepisu przez organ odwoławczy doprowadziłaby do uchylenia decyzji organu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia i w konsekwencji przeprowadzenia uproszczonego postępowania legalizacyjnego, które w okolicznościach faktycznych zadania (wybudowany budynek i sposób jego wykorzystywania nie narusza ustaleń planu miejscowego obowiązującego w czasie budowy i obecnie) zakończyłoby się wydaniem decyzji o legalizacji.

W skardze należy zarzucić organowi odwoławczemu naruszenie art. 49f ust. 1 pkt 1 ustawy, jako przepisu prawa materialnego, przez jego błędną wykładnię, mające istotny wpływ na wynik sprawy w sposób wyżej przedstawiony.

2. Organ odwoławczy naruszył art. 49e pkt 1 ustawy, przez jego niewłaściwe zastosowanie uznając, że w okolicznościach faktycznych zadania skarżący był zobowiązany złożyć wniosek o legalizację budynku wybudowanego w 2003 r. Powołany przepis nie miał w sprawie zastosowania, skoro ze względu na upływ ponad 20 lat od zakończenia budowy do dnia wszczęcia postępowania przez organ I instancji, należało z urzędu wszcząć uproszczone postępowanie legalizacyjne.

Organ odwoławczy powinien był ocenić, że powołany przepis nie znajduje zastosowania w sprawie i w konsekwencji tego uchylić decyzję organu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia celem przeprowadzenia uproszczonego postępowania legalizacyjnego.

W skardze należy zarzucić organowi odwoławczemu naruszenie art. 49e pkt 1 ustawy, jako przepisu prawa materialnego, przez jego niewłaściwe zastosowanie, mające istotny wpływ na wynik sprawy w sposób wyżej przedstawiony.

3. Organ odwoławczy naruszył art. 48a ust. 1 w zw. z art. 48 ust. 3 ustawy, przez niewłaściwe zastosowanie tego pierwszego uznając, że w okolicznościach faktycznych zadania skarżący był zobowiązany złożyć wniosek o legalizację budynku wybudowanego w 2003 r. Powołany przepis nie miał w sprawie zastosowania, skoro ze względu na upływ ponad 20 lat od zakończenia budowy do dnia wszczęcia postępowania przez organ I instancji, należało z urzędu wszcząć uproszczone postępowanie legalizacyjne.

Organ odwoławczy powinien był ocenić, że art. 48a ust. 1 ustawy nie znajduje zastosowania w sprawie i w konsekwencji tego uchylić decyzję organu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia celem przeprowadzenia uproszczonego postępowania legalizacyjnego.

W skardze należy zarzucić organowi odwoławczemu naruszenie art. 48a ust. 1 ustawy, jako przepisu prawa materialnego, przez jego niewłaściwe zastosowanie, mające istotny wpływ na wynik sprawy w sposób wyżej przedstawiony.

Powiązanie omawianego zarzutu z naruszeniem przez organ odwoławczy art. 48 ust. 3 ustawy należy uznać za dodatkowy walor pracy, ponieważ w postanowieniu o wstrzymaniu budowy z dnia 15 listopada 2024 r. organ I instancji nie pouczył skarżącego o prawie złożenia wniosku o legalizację obiektu budowlanego. Organ odwoławczy nie dostrzegł tej wady i błędnie przypisał skarżącemu zaniechanie złożenia takiego wniosku, co w konsekwencji doprowadziło organ odwoławczy do błędnego zastosowania art. 48a ust. 1 ustawy.

4. Organ odwoławczy naruszył art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., jako przepis postępowania, w związku z art. 49f ust. 1 pkt 1 ustawy, ponieważ błędna wykładnia art. 49f ust. 1 pkt 1 doprowadziła do nieprawidłowego utrzymania w mocy decyzji organu I instancji.

Prawidłowa wykładnia art. 49f ust. 1 pkt 1 ustawy przez organ odwoławczy doprowadziłaby do uchylenia decyzji organu I instancji i przekazania sprawy temu organowi do ponownego rozpatrzenia, tj. wydania decyzji na podstawie art. 138 § 2 k.p.a.

W skardze należy zarzucić organowi odwoławczemu naruszenie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., jako przepisu postępowania, w zw. z art. 49f ust. 1 pkt 1 ustawy mające istotny wpływ na wynik sprawy w sposób wyżej przedstawiony.

5. Organ I instancji naruszył art. 49e pkt 1 w zw. z art. 49f ust. 1 pkt 1 ustawy, przez niewłaściwe zastosowanie pierwszego z wymienionych przepisów.

W okolicznościach faktycznych zadania organ I instancji powinien był wszcząć z urzędu uproszczone postępowanie legalizacyjne i ze względu na zgodność wybudowanego budynku i sposobu jego użytkowania z planem miejscowym wydać decyzję o legalizacji tego budynku.

W skardze należy zarzucić organowi I instancji naruszenie art. 49e pkt 1 w zw. z art. 49f ust. 1 pkt 1 ustawy, jako przepisów prawa materialnego, przez niewłaściwe zastosowanie pierwszego z wymienionych przepisów, mające istotny wpływ na wynik sprawy w sposób wyżej przedstawiony.

6. Organ I instancji naruszył art. 79 § 1 k.p.a. przez niedotrzymanie, określonego w tym przepisie, terminu 7 dni na zawiadomienie skarżącego o przeprowadzeniu oględzin. Wezwanie o przeprowadzeniu oględzin z dnia 7 listopada 2024 r. zostało doręczone skarżącemu w dniu 8 listopada 2024 r., a termin na ich przeprowadzenie wyznaczono na dzień 13 listopada 2024 r. i w tym dniu zostały przeprowadzone, tj. po upływie 5 dni od dnia doręczenia wezwania.

W skardze należy zarzucić organowi I instancji naruszenie art. 79 § 1 k.p.a. przez jego niewłaściwe zastosowanie.

7. Organ I instancji naruszył art. 48 ust. 3 ustawy, przez nieumieszczenie w postanowieniu o wstrzymaniu budowy z dnia 15 listopada 2024 r. pouczenia o prawie złożenia wniosku o legalizację obiektu budowlanego. Postawienie takiego zarzutu nie może jednak odnieść zamierzonego skutku ponieważ postanowienie wydawane na podstawie art. 48 ust. 1, 3 i 5 ustawy podlegało odrębnemu zaskarżeniu, zgodnie z art. 48 ust. 4 ustawy. W okolicznościach faktycznych zadania postanowienie to nie zostało jednak zaskarżone.

8. W skardze należy zawnioskować o zastosowanie przez sąd administracyjny art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a wobec decyzji organu odwoławczego, tj. uchylenie tej decyzji oraz zastosowanie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a w zw. z art. 135 p.p.s.a., wobec decyzji organu I instancji, tj. jej uchylenie w celu przeprowadzenia przez organ I instancji uproszczonego postępowania legalizacyjnego.

9. W skardze należy również zawnioskować o zasądzenie na rzecz skarżącego od organu odwoławczego – na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a. – kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, mając na uwadze utratę tego uprawnienia w warunkach określonych w art. 210 § 1 p.p.s.a.